

Coercion and Consent

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #13

8 גמירת דעת – consent; informed, freely-made agreement

10 אונס רחמנא פטריה - the Torah absolves from culpability one who commits a sin under duress or
11 coercion

B. Bava Batra 47b-48a

16 אמר רב הונא : תליוהו וזבין - זביניה זביני!
17 מ"ט? כל דמזבין איניש, אי לאו דאניס לא הוה מזבין, ואפילו הכי זביניה זביני.

19 Rav Huna said: One who sells under duress [literally: “if they hang him up / suspend him
20 (from a tree, roof, etc.) and he agrees to sell], his sale is valid.

21 Why? Because whenever a person sells property, he does so under coercion – *anis* -
22 [“were he not forced to sell, he wouldn’t sell”], yet even so, his sale is valid.

Rashbam

26 דכל דמזבין איניש – רוב חפצים וכלי ביתו וטליתו שאדם מוכר אי לאו דאניס ודחיק במעות לא הוה מזבין
27 ואפ"ה הוה זביניה זביני בעל כרחו אפילו לא גמר ומקני שלא נתנה תורה חילוק במקח וממכר בין דברים
28 הנרכיין לו ומכרן לדברים שאין נרכיין לו אלא כולהו קונה לוקח וה"ג אף על גב דאניס מוכר קונה לוקח
29 הואיל וקיבל דמים אף על גב דלא גמר ומקני.

31 *Because whenever a person sells property* - In most cases, a person sells his property
32 because he is coerced (*anis*) to do so; if he didn't need the money, he wouldn't sell. Yet
33 even so, his sale is valid even without his consent because the Torah makes no distinction
34 between property he sells even though he needs it and property he sells because he
35 doesn't need it. In all cases, the buyer acquires title. Thus, in this case, too, even though
36 the seller was coerced the buyer acquires title, since the seller received fair market value
37 (*damim*) even though he did not consent to sell.

40 ודילמא שאני אונסא דנפשיה מאונסא דאחריני!

42 Perhaps coercion that one feels on one's own is different than coercion exerted by others!

43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82

שאני אונס דנפשיה – שצריך למעות ומתוך כך מוכר חפציו מדעתו דהתם איכא למימר גמר ומקני
מאונסא דאחריני – שמכריהין אותו למכור דהתם לא גמר ומקני.

Perhaps coercion that one feels on one's own – when one needs the money, one sells his property willingly (*mida'ato*), so that we can say he consents to the sale.
Coercion exerted by others – who force him to sell. In that case, there is no consent.

אלא כדתניא : יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו?
תלמוד לומר : לרצונו.
הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

Rather, we can defend Rav Huna's *halakhah* according to the following *baraita*:

[אם-עלה קרבנו מן-הבקר, זָכַר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ; אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד, יִקְרִיב אֹתוֹ, לְרָצוֹנוֹ, לְפָנַי ה':
Leviticus 1:3: If one's burnt-offering is of cattle, one shall offer it (יקריבנו) an unblemished male; at the entrance of the Tent of Meeting one shall offer it (יקריב אותו), so that it be acceptable (לרצונו) before Adonai.]

“One shall offer it” – יקריב אותו – teaches that he is coerced to fulfill his vow.
Does this mean even against his will? No, because the verse says *lirtzono* (= רצון, “willingly”).
Isn't this a contradiction? (How can one be coerced to do something willingly?)
He is coerced to the point that he says: “I do this willingly.”

והוא הדין לזביני אס אמר רוצה אני הוי זביני דגמר בלבו להקנות
The same would be true for the sale of property: if he says “I sell this willingly,” the sale is valid, because he has consented (גמר בלבו) to sell.

ודלמא שאני התם, דניחא ליה דתיהוי ליה כפרה!

Perhaps that case is different, in that he accepts the need for atonement.

דתיהוי ליה כפרה – וכי אמר רוצה אני ודאי בלב שלם קאמר

He accepts the need for atonement – so that he says “I do this willingly” with sincerity (= consent).

83 ואלא מסיפא : וכן אתה אומר בגיטי נשים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

84

85 Rather, we derive support for Rav Huna from the latter part of that *baraita*: “The same holds true
86 for the issuing of divorce documents, he (the husband) is coerced to the point that he says: “I
87 issue this divorce willingly.”

88

89 ודלמא שאני התם, דמצוה לשמוע דברי חכמים!

90

91 Perhaps that case is different, in that it is a *mitzvah* to heed the instruction of the Sages.

92

93 אלא סברא הוא, אגב אונסיה גמר ומקנה.

94

95 Rather, Rav Huna’s ruling can be supported on the basis of reason/common sense: as a result of
96 the coercion one reaches a reasoned, consensual decision to sell.

97

98

99 דמתוך יסורים גמר בלבו ומקני הואיל ואיכא תרתי יסורים ומתן מעות ללא מפסיד מידי.

100

101 It is considered a consensual decision because there are two factors at play: first, the
102 coercion (which one rationally wishes will stop) and second, the seller receives fair
103 market value for his property and loses nothing in the transaction.

104

105

106 Rambam, *Hilkhot M'khirah* 10:1

107

108 מי שאנסוהו עד שמכר ולקח דמי המקח, אפילו תלוהו עד שמכר ממכרו בין במטלטלין בין
109 בקרקעות שמפני אונסו גמר ומקנה

110

111 One who is coerced to sell and receives fair market value for the property, even if he was
112 suspended [from a tree?] until he agreed to sell, his sale is valid, whether it involves land or
113 chattel, because as a result of the coercion he consented to the sale.